

821.**Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów**

z dnia 14 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie pełnomocnictw pocztowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310), zarządza się co następuje:

§ 1. Każdy adresat może za pomocą pełnomocnictwa pocztowego upoważnić jedną lub więcej osób do potwierdzenia odbioru i podejmowania w jego imieniu wszystkich lub pewnych tylko rodzajów przesyłek pocztowych, nadchodzących pod jego adresem.

W tym celu musi mocodawca wystawić dla upoważnionego pisemne pełnomocnictwo pocztowe i złożyć je we właściwym oddawczym urządzeniu pocztowym.

Pełnomocnikami (upoważnionymi) mogą być tylko osoby fizyczne.

§ 2. Bez względu na pełnomocnictwo pocztowe muszą być doręczane tylko do rąk własnych adresata:

- a) przekazy Pocztovej Kasy Oszczędności zaopatrzone uwagą: „do rąk własnych, z wyłączeniem pełnomocnika”;
- b) przesyłki za zwrotnym poświadczeniem odbioru, lub przekazy za zwrotnym poświadczeniem wypłaty, jeżeli zawierają uwagą: „do rąk własnych”, lub „własnoręcznie”;
- c) pisma władz (urzędów) sądowych i skarbowych, które na podstawie osobnego zarządzenia, wydanego w porozumieniu z odpowiednimi władzami muszą zawierać na adresie dopisek: „do rąk własnych z wyłączeniem pełnomocnika”.

§ 3. Pełnomocnictwo pocztowe winno zawierać następujące istotne szczegóły:

- a) pełne imię i nazwisko pełnomocnika, oraz jego zawód i miejsce zamieszkania (dokładny adres);
- b) wyraźną wzmiankę, czy pełnomocnictwo obejmuje wszystkie rodzaje przesyłek pocztowych, w razie zaś ograniczenia, dokładne wyszczególnienie, jakie rodzaje przesyłek wolno podejmować w imieniu mocodawcy;
- c) podpis zarówno mocodawcy jak i pełnomocnika;
- d) datę wystawienia, czasokres, przez jaki pełnomocnictwo pozostaje w mocy, dokładny adres odbiorcy przesyłek pocztowych oraz nazwę oddawczego urzędu pocztowego.

Pełnomocnictwo pocztowe nie może zawierać żadnych warunków.

Pełnomocnictwo mężatki na obszarze b. dzielnicy pruskiej i rosyjskiej winien podpisać także jej mąż.

Pełnomocnictwo osoby niepełnoletniej winien podpisać jej opiekun względnie także współopiekun.

§ 4. Jeżeli mocodawca upoważnia kilka osób, wówczas musi być w pełnomocnictwie wyraźnie zaznaczone, czy każdy z pełnomocników na własną rękę i niezależnie od innych pełnomocników może podejmować i kwitować odbiór przesyłek pocztowych, czy też są oni łącznie do tych czynności upoważnieni (pełnomocnictwo kolektywne). W pierwszym wypadku musi mocodawca przy nazwiskach odnośnych pełnomocników umieścić odpowiednią uwagę np. „każdy z osobna”, w drugim wypadku: „łącznie, kolektywnie, razem”.

Wszyscy pełnomocnicy łącznie muszą być razem obecni, w celu podjęcia i potwierdzenia odbioru przesyłek pocztowych, w przeciwnym razie musi być złożone osobne oświadczenie odbioru przesyłek w urzędzie pocztowym.

§ 5. Złożenie przez mocodawcę we właściwym pocztowym urzędzie oddawczym nowego pełnomocnictwa, równa się odwołaniu poprzedniego, choćby termin jego jeszcze nie wygasł.

§ 6. Podpis mocodawcy na pełnomocnictwie pocztowym musi być uwierzytelniony. Uwierzytelnienia mogą dokonać: sąd, notariusz, urzędnik, któremu przysługuje prawo używania publicznej pieczęci urzędowej, wreszcie izby handlowe i przemysłowe. Urzędnikom pocztowym nie wolno dokonywać uwierzytelnienia.

W uwierzytelnieniu musi być podane wyraźnie imię, nazwisko i zawód (zajęcie) mocodawcy. Same przytoczenie nazwy firmy nie jest wystarczające.

Pełnomocnictwo osób nieumiejących lub nie mogących się podpisać winno być sporządzone przed notariuszem lub sądem.

§ 7. W sprawie uwierzytelnienia zagranicznych pełnomocnictw pocztowych, w szczególności tych, mocą których osoby osiadłe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zostają upoważnione przez zagraniczne firmy i przedsiębiorstwa do podejmowania przesyłek, nadchodzących do Polski pod adresem odnośnych firm i przedsiębiorstw, miarodajne są

w pierwszym rzędzie przepisy legalizacyjne, które w drodze konwencji zostały ustalone między Polską a państwem, w którym odnośna firma lub przedsiębiorstwo ma swoją główną siedzibę, lub w którym wystawia się pełnomocnictwo pocztowe. W braku odnośnej konwencji, podpisy mocodawców na pełnomocnictwach pocztowych zagranicznych winny być zawsze poświadczone przez uprawnioną do tego władzę miejscową zagraniczną a nadto, o ile pełnomocnictwo wystawione jest przez osobę prawną (firmę, spółkę, przedsiębiorstwo, towarzystwo, instytucję i t. d.) władza miejscowa winna oprócz poświadczenia podpisu stwierdzić uprawnienie osób, które podpisały pełnomocnictwo, do wystawienia tego pełnomocnictwa w imieniu danej osoby prawnej. Nadto musi być pełnomocnictwo zaopatrzone klauzulą legalizacyjną miejscowego poselstwa polskiego, konsulatu lub agencji konsularnej, która to klauzula oprócz poświadczenia podpisu właściwej władzy zagranicznej ma zawierać zaświadczenie, że dane pełnomocnictwo pocztowe zostało sporządzone zgodnie z prawami danego państwa zagranicznego.

§ 8. Uwierzytelnienia podpisu mocodawcy nie wymaga się przy pełnomocnictwach wystawionych przez państwowe władze i urzędy cywilne i wojskowe, tudzież przez władze i urzędy komunalne, jeżeli pełnomocnictwa te poza podpisem odnośnego kierownika będą zaopatrzone w odcisk pieczęci urzędowej i bieżący numer czynności danej władzy (urzędu).

§ 9. Mocodawca nie może przedłużać terminu ważności pełnomocnictwa pocztowego, wystawionego na pewien czasokres, lecz musi w tym celu wystawić nowe pełnomocnictwo.

Odwołanie pełnomocnictwa może nastąpić pisemnie i w każdej chwili.

§ 10. O zgaśnięciu pełnomocnictwa pocztowego, przed upływem czasokresu ważności musi być oddawczy urząd pocztowy zawiadomiony na piśmie.

Jeżeli pocztowym urzędem oddawczym dla przesyłek pocztowych, które pełnomocnik ma podejmować za mocodawcę, ma być nowy pocztowy urząd oddawczy, to pełnomocnictwo pierwotnie wystawione jest ważne dla nowego pocztowego urzędu oddawczego.

§ 11. Mocodawca może zawsze pomimo wyдання pełnomocnictwa podejmować osobiście przesyłki dla niego nadchodzące, co nie narusza wcale ważności złożonego pełnomocnictwa.

§ 12. Pełnomocnictwa pocztowe należy z reguły wystawiać na formularzu pocztowym. Pełnomocnictwa nie wystawione na pocztowych formularzach, należy tylko wówczas przyjmować, jeżeli w istotnych szczegółach odpowiadają osnowie pocztowych formularzy. Pełnomocnictwa poprawiane, wycierane, albo w ten sposób powalane, lub uszkodzone, że pierwotnie wpisane wyrazy są nieczytelne, należy odrzucać.

§ 13. Za przyjęcie, zapisanie i przechowanie pełnomocnictwa pocztowego pobiera się opłatę, oznaczoną w taryfie pocztowej. Pełnomocnictwa określone w § 8 są wolne od opłat pocztowych.

§ 14. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie znosi się przepisy dotychczasowe o pełnomocnictwach pocztowych, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Poczty i Telegrafów: *Moszczyński*
